

“Qərbi Azərbaycan kəndlərinin tarixi-coğrafiyası” silsiləsindən

Ağrıdağ-Vedi vadisi, Vedibasar nahiyyəsinin Qaralar kəndi...

(II məqalə)

Vedi bölgəsi əski tarixi-coğrafi ərazi kimi Basarkeçər dağlıq silsiləsinin qərb yamaclarından başlayaraq Vedi-Arpacay hövzəsi boyunca Ağmanqan dağlarının cənub hissəsini tutur və Dərələyəz silsiləsinə dək (Küküdağ zirvəsi, 3113 m) uzanır. Xalqımızın dövlətçilik tarixində bu mahalın hay kilsəsinə və düşmən qüvvələrinə qarşı mübarizəsinin zəfər dolu səhifələri həm də 1918-1920-ci illərdə yazılmışdır. Abbasqulu bəy Xanbaba bəy oğlu Şadlinskini (1886-1930) başçılığı ilə xalq müqavimət hərəkatı və yerli özünümüdafiə qüvvələri üzvlərinin-Səfəralı Sadiq oğlunun (1903-1988), Pirəli Abbas oğlu Abbasovun (1879-1990), Abu-zər Süleyman oğlu Sərdarovun (1892-1983), Əmir Süleyman oğlunun (1888-1971)...timsalında.

Sonuncu, “Mübariz dəstə”də böyük komandiri, onbaşı olub...

Məhz bu qüvvələr 1918-1920-ci illərdə İrəvan şəhərində yuva qurmuş, qərarlaşmış (qərargahlaşmış) dinsiz hay kilsəsi və qanişen daşnak-quldur sürünlərinin (başda D.M.Kanayan (Dro), M.S.Silikyan (1862-1937), A.T.Ozanyan, D.B.Pirumyan (1862-1922), P.B.Pirumyan (1856-1921)... olmaqla) Vedibasar hövzəsinə, eləcə də Qaralar kəndinə davamlı hücumlarının qarşısını almışdır.

Amma yenə də bu mənfur canlılar Vedi mahalında 7 kəndin (Məngü, Gücsüz, Kolani, Qarabağlar, Qədili, Əzizkənd (Cəmişbasan), Çığın...) bütünlükə yandırılmasına, əhalisinin amansızlıqla qətlə yetirilməsinə, qovulmasına, mal-mülklərinin qarət və talan edilməsinə... nail olmuşlar.

Ümumiyyətə, hay kilsəsi və tör-töküntüləri 1950-ci illərədək Vedi mahalında 36 türk-müsəlman kəndini (Al-məmməd kəndi Araz çayından 500 m aralı idı, yerini düzəlyib alma, şaftalı bağı salıclar, tinglik etdi...). Daşnov kəndinin yurd yerləri kollu-koslu örüş oldu... Cimən kəndi (600 evli) Vedi dağlarının Əyricə yaylaqlarındaki “İsmayıyl yurdu”na, “Dib yurdu”na yaxın idi... Daşlı kəndinin 40-50 evinin dağlılıq hörgüleri 1980-ci illərədək “göz dağlayırdı...”) boşaldıb, yurdunu xarabazarlıqça çevirmişdilər.

Təbii-coğrafi şəraitin görə düzən ərazidə, Araz çayı vadisində, Vedi çayının (uzunluğu 58 km) sol sahilindəki Qaralar kəndi İrəvan şəhərindən 35 km cənub-qərbdə yerləşir. Qaralar Böyük Vedi kəndindən isə 5 km cənub-qərbdə, dəniz səviyyəsindən 850 m hündürdə idi.

“Qafqaz haqqında məlumat toplusu”nın 1880-ci il nəşrində göstərilir ki, 1873-cü ildə Qaralar kəndində 58 heyət (“tüstü”) olub və 443 nəfər türk-müsəlman məşəli əhali yaşayıb.

1912-ci ilin “Qafqaz təqviyi”ndə isə 255 nəfər yerli-kökənlə əhali olduğu qeyd edilib.

Osmanlı Türkiyəsinin Van vilayətinin Lök kəndindən 1915-ci ildə bir sürü hay köçürürlərək bu kənddə yerləşdirilmiş, 1948-1950-ci illərdə Cənubi Azərbaycandan, Suriyadan, Livandan sürü ilə haylar yerləşdirilmiş və artıq keçən əsrin 50-60-ci illərində milli-etnik və demografik göstəricilər hay sürüsünün xeyriyə dəyişilmişdir.

Qaralar kəndində 100 evdə türk-müsəlman əhli, 250-300 evdə haylar, Şirazlı kəndində 100 evdə kökənlilər, 600 evdə ibtidai insan sü-

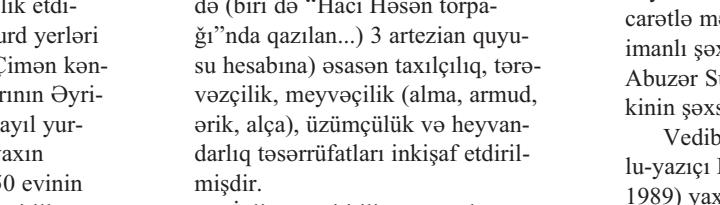
rüsü yaşayırırdı...

Ümumiyyətə, Qaralar və Yengicə kəndləri arasındaki örüş sahələrində xaricdən sürülən haylar üçün yaşayış ərazisi salındıqdan sonra (o məhəllələrə “Qayınanasızlar” deyirdilər, çünkü yerli əhali onlara “murdar, kafir” deyərək qonşularına buraxmayıb, evlərinin yanında tikinti apamağa icazə verməyiblər) onların sayı artlığı üçün kəndlər də birləşməli olundu, buna rəğmən “Yenikend” toponimi işlədildi və rəsmiləşdirildi.

Qaralar kəndinə yaxın yaşayış məntəqələrindən 2 km cənubdaşı Şirazlı, 1,5 km şimalda Yengicə, 2,5-3 km qərbdəki Vedi Sofulu (Kiçik Vedi), 2 km şərqdəki isə Taytan kəndidir.

Qeyd: Şərqi Azərbaycanın da bir sıra nahiyyələrində “Qaralar” toponimli yaşayış məntəqələri vardır-Tovuz, İmişli, Qubadlı, Saatlı, Sabirabad və Şəmkir, Beyləqan rayonlarında Qaralılar, Neftçala rayonunda isə I və II Qaralı kəndləri mövcuddur.

1960-ci ilədək kolxoz təsərrüfatı olan Qaralar kəndinin tünd-qonur, dağ qəhvəyi (şabalıdı) torpaq tipləri, çayətrafi düzən, münbit-məhsuldar örüsləri olduğu üçün (kəndin üstündəki “Qırın döşü” deyilən yerdən çəkilən, mənbəyini

Göyçə gölündən götürən, uzunluğu 150-200 km-ə çatan Stalin adına suvarma kanalı, 1965-ci ildə bu kanalı əvəz edən “Qarasu” kanalı, 1970-ci ildə kəndin əkin yerlərində (biri də “Hacı Həsən torpağı”nda qazılan...) 3 artezian quyu-su hesabına) əsasən taxılçılıq, tərəvəçilik, meyvəçilik (alma, armud, ərik, alça), üzümçülük və heyvandarlıq təsərrüfatları inkişaf etdirilmişdir.

Iqlim şəraiti ilin soyuq dövründə temperatur mənfi 25, isti aylarda isə müsbət 42 dərəcə, yağıntılar 300-400 mm olurdu.

1953-1954-cü ilin qışında güclü şaxtalardan olanda kəndin üzüm bağları köküna qədər bütünlükə donmuşdu, bağlar sonralar yeniləndi...

Əkin yerləri (ağ-qara üzüm sortu, şaftalı bağları, taxıl zəmələri, tütün, pambıq sahələri) kəndi əhatələmişdi. Gündoğan səmtədə, kənddən 500 m aralı “Salmanın bağı”nda ağ üzüm yetişirdi, 1920-ci ildən 1980-ci illərədək. Ətrafda başqa bağlar da olub - “Molla Sadığın bağı”, “Molla oğlu Məhəmmədin bağı”, “Pirəlinin bağı”, “Molla Vəlinin bağı”, “Muradoğlunun bağı”, “Mir Yaqub ağanın bağı”, “İsmayılin bağı”, “Əbdüləlinin bağı”... sahələr eyni ölçüdə idi - 0,50 hektar.

Kəndi əhatə edən bu bağlar 1918-1920-ci illərədək salınmışdır, 1980-ci illərədək qalırdı, bol məhsul verirdi, ən çox əkilən sortları - Ağ üzüm, Haçabaş, Qara Dizmari (tez yetişirdi), Sarı və Qırmızı Kışmiş, Milax (qırmızı bällür), Xəlili (ən tez yetişən), Keçidöşü... id. Yıgilan üzüm, doşab, kişmiş... Zəngi-basar həftəsonu bazarında düyü, qənd, parça və başqa məhsullarla, dağ kəndlərində isə pendir, yağ,

yun...kimi tərəkəmə əmtəələri ilə dəyişdirildi.

Şərab istehsalı üçün verilməsi haram hesab edildi. Pirəli Abbas oğlu söyleyirdi ki, üzümü şərab üçün təhvil verənən ehsanına camaat getmirdi, haram sayılırdı həmin məclis...

Cənub hissədə “Selbasan yeri”ndə (25-30 hektar) taxıl (“Ağ buğda”-qılçıqlı, “Sarı buğda”-qılçıqsız) ekilirdi. Əvvəller Vedi çayından suvarılsa da, 1930-cu illərdə Göyçə gölündən 50-60 km uzunluqdə İ. Stalin adına suvarma kanalı çəkilmişdi kəndə. Vedi çayınadək, Qəmərli və Vedi nahiyyələri də bu kanalın hesabına su ilə təmin edildi. Sonra hay-daşnaklar Göyçə gölünün səviyyəsini bəhəna götərək həmin mənbəyi ləğv etdilər.

1960-ci illərdə Zəngi çayının qolu olan Qaraçayın suyunu kəndə çəkdilər - Vedi dağlarının ətəyi ilə. Əyricə-Kolani dağlarının (Cimən kəndinin üst hissəsindən, Xosrov meşələrindən başlayan) bulaq-yağış sularına görə çəkilən sel arxinin (eni 20 m, dərinliyi 5 m) qalıqları 1980-ci illərədə qalırdı.

1930-cu illərin II yarısında kənddə kolxoz yaranıb - V.I.Lenin adına. 1960-ci ildə Yengicə və Yeni Həyat kəndləri də daxil edilsə də, 1961-ci ildə Yengicə, 1962-ci ildə Yeni Həyat kəndləri ayrıca kolxoz olublar. 1946-ci ildə xaricdən sürülən haylar Qaralar kəndinin 1,5-2 km-də əkin-örüş sahələrində, Kəmərli kəndindən (1962-ci ildən şəhər) 6 km cənub-şərqdə məskunlaşdırılıb, Yeni Həyat kəndini salıblar.

1970-ci ilədək kolxozda pam-bıq bitkisi əkilib (700 hektarda), amma haylar qəsdən becərmədən və yiğimdən yayındıqları üçün onu ləğv etdilər.

Kəndin “Qum arxası” deyilən ərazisində (1 km qərbdə, Araz çayına tərəf) bostan-tərəvəz (qarpız, yemiş, xiyar, pamidor...) bitkiləri əkilirdi.

Heyvandarlığın yay otlığı Əyricə dağları id (İsmayıyl yurdu”, “Dib yurdu”...), ət-agartı məhsullarını Yengicə, Şirazlı, Sədərək kəndlərinə, İrəvan şəhərinə aparırdılar. Təsərrüfatın süd-əmtəə kompleksi Yengicə kəndi istiqamətində (şimal-qərbə tərəf) id. Büttün dövrlərde kolxoz sədrələri hay-daşnaklardan seçiliirdi, amma təsərrü-

fatın ağır işləri türk-müsəlmələrin ciyinindəydi.

Kəndin məşhur tacirlərindən biri Süleyman Oruc oğlu (1817-1897), Naxçıvan, Kəlbəcər, Gədəbəy...nahiyələrinə qədər gedib, ticarətlə məşğul olub. Halal və imanlı şəxs olduğundan onun oğlu Abu-zər Süleyman oğlu A.Şadlınskinin şəxsi yavəri idi.

Vedibasar mahalının ziyalı oğlu-yazıçı F.İ.Kərimzadənin (1937-1989) yaxın dostlarından biri Qaralar kənd sakini Abbas İbrahim oğlu Səfərov (1936-2019), Xəlisə kəndindən Seyid Yaqub (1922-1984)... idi.

R.S. 1879-cu ildə Böyük Vedi kəndinin əhalisi 1743 nəfər, 1893-cü ildə 2100 nəfər, 1912-ci ildə 2501 nəfər idi, hamısı türk-müsəlman mənşəli olub - “Qafqaz haqqında məlumat toplusu”nın və “Qafqaz təqvimi” nəşrinin rəsmi məlumatına görə.

R.S. Qaralar kəndi hay kilsəsi tərəfindən 1935-ci ildən - “Sevkar”, 1978-ci ildən - “Aralez”, Taytan kəndi 1978-ci ildən - “Vanaşen”, Şirazlı kəndi 1991-ci ildən - “Vosketap”, Yengicə kəndi 1991-ci ildən - “Sisavan”, Yeni Həyat kəndi - “Nor-Qyank”, Kəmərli kəndi (şəhəri) 1945-ci ildən - “Artاشat”, Ağmanqan sıra dağları - “Geqam”...adlanır.

(Yazının hazırlanmasında həm de Qərbi Azərbaycanın Vedi mahalının Böyük Vedi nahiyyəsinin Qaralar kənd sakınıları Bəhmən Həmzə oğlu Əkbərovun (1934), Musa Pirəli oğlu Abbasovun (1934) və Heydərli Abu-zər oğlu Səfərovun (1941) məlumatlarından istifadə edilmişdir.)